

Ετήσιες Κρίσεις Ανώτατων Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων: Μια απάνθρωπη αιμορραγική διαδικασία που βλάπτει το Έθνος και πρέπει επιτέλους να σταματήσει

Στρατηγός εα Μιχαήλ Κωσταράκος

Ολοκληρώθηκαν χθες οι Κρίσεις της Ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων (ΕΔ) με αποτελέσματα που τιμούν την αριστεία, τις ΕΔ, και τη λογική. Όσων Αρχηγών Γενικών Επιτελείων, ο Νόμος προβλέπει ετήσια παράταση θητείας, η θητεία τους παρατάθηκε, ενώ ο Α/ΓΕΑ Πτέραρχος Γ. Μπλιούμης ολοκλήρωσε ευδοκίμως την ήδη παραταθείσα από πέρυσι απόλυτα πετυχημένη θητεία του, και αποστρατεύθηκε τιμώμενος από την Πατρίδα και τους συναδέλφους του.

Η κατάσταση στη κορυφή της ηγεσίας είναι πλέον ξεκάθαρη γιατί επικράτησε η αξιοπρέπεια, η λογική και η κανονικότητα.

Το πρώτο δεκαήμερο του Μαρτίου έχει κάθε χρόνο τεράστια σημασία για τις Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ) γιατί στο διάστημα αυτό διεξάγονται οι Ετήσιες Κρίσεις των Ανωτάτων Αξιωματικών των ΕΔ (πλην των κρίσεων των Αρχηγών Γενικών Επιτελείων που έχουν συνήθως ήδη προηγηθεί). Πρόκειται για μια παγκόσμια πρωτοτυπία σπατάλης ανθρωπίνων πόρων και μια απόλυτα αιμορραγική και απάνθρωπη διαδικασία για το Έθνος και τις ΕΔ. Άρχισε κατά την Δικτατορία συνεχίστηκε στη Μεταπολίτευση και συνεχίζεται έκτοτε με ένα αιμορραγικό και εξαντλητικό τρόπο, καθοριστικό και καταλυτικό για τις ζωές, την τύχη, την τιμή, την υπόληψη και τις οικογένειες των ανώτατων στρατιωτικών. Όλα βέβαια εκτελούνται όπως προβλέπεται από τις θεσπισμένες διαδικασίες και με ένα καθόλα νόμιμο και συνταγματικό τρόπο. Οι Ηγεσίες στο ρόλο της Μοίρας, με έξοδα του Έθνους.

Μετά τις Κρίσεις των Αρχηγών ακολουθεί λοιπόν και σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες, μετά από διαδικασία κρίσεως από Ανώτατα Συμβούλια, η προαγωγή, ή η αποστρατεία, ή η μετάθεση του συνόλου ή τουλάχιστον του μεγαλύτερου μέρους της ανώτατης Ηγεσίας των ΕΔ από το βαθμό του Συνταγματάρχου, Πλοιάρχου ή Σμηνάρχου και άνω. Και αυτό συνιστά κατά τη γνώμη μου μεγάλο πρόβλημα. Αυτό είναι και το απόλυτα ανόητο και αιμορραγικό για τις ΕΔ, σημείο της παράλογης αυτής διαδικασίας. Εν ονόματι μιας αμφισβητούμενης «ανανέωσης», ακολουθώντας τον επισφαλή κανόνα του «up or out» (προς τα επάνω ή έξω), πετυχημένοι Διοικητές, Διευθυντές ή Επιτελείς θα αντικατασταθούν με τη συμπλήρωση ενός έτους στα καθήκοντα τους. Έμπειροι και μορφωμένοι αξιωματικοί γύρω στην ηλικία των 50 ετών, μετά από περίπου 30 χρόνια υπηρεσίας θα αποστρατευθούν (ή καλύτερα θα «εκδιωχθούν») από τις ΕΔ χωρίς ιδιαίτερο λόγο, πλην της αμφίβολης «απαιτούμενης ανανέωσης της ηγεσίας» και θα σταλούν σε 35-40 χρόνια σύνταξης και απραξίας, και ενώ το Κράτος έχει δώσει πολλά εκατομμύρια για την εκπαίδευση και τη μόρφωση τους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ακόμη και όσοι προαχθούν ή μετατεθούν θα έχουν στην πλειονότητα τους αντικατασταθεί από τη θέση τους (και ιδίως από τις διοικήσεις τους) μετά από θητεία ενός έτους, γεγονός που καταδικάζει το σύστημα σε μόνιμη στασιμότητα. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε ετήσιο κύκλο κύριων δραστηριοτήτων και εκπαιδεύσεως, και να αντικαθιστούμε κατ' έτος

τους Διοικητές που υλοποιούν τις δραστηριότητες αυτές. Δεν βλέπουμε και δεν εκτιμούμε ούτε την ατομική αξία ούτε τα αποτελέσματα. Ακυρώνουμε και καταστρατηγούμε εξ αιτίας των συνεχών αντικαταστάσεων, τη διαδικασία της προόδου και της βελτίωσης του συστήματος μας με την αδυναμία εφαρμογής της παγκοσμίως γνωστής βελτιωτικής διαδικασίας των «Αναγνωρισθέντων και Διδαχθέντων Μαθημάτων – LESSONS IDENTIFIED and LESSONS LEARNED» και καταδικάζουμε έτσι το σύστημα σε ένα διαρκές, (επί δεκαετίες τώρα), «βήμα σημειωτόν», με ελάχιστες δυνατότητες προόδου και εξέλιξης. Μ' αυτές τις συνεχείς αντικαταστάσεις δεν δίνεται σε κανέναν ο χρόνος και η ευκαιρία να βελτιωθεί, και συγχρόνως να βελτιώσει το σύστημα που υπηρετεί.

Και τι πρέπει να γίνει; Απλά και εύκολα, μια τολμηρή νομοθετική πρωτοβουλία που θα αλλάξει το σύστημα. Οι ΕΔ δεν είναι «ιδιοκτησία» καμίας πολιτικής ή στρατιωτικής ηγεσίας για να «διώχνει» τους αξιωματικούς που δεν «συμπαθεί». Οι ΕΔ ανήκουν στο Έθνος. Κανείς δεν «αποστρατεύεται» ξαφνικά, παρά μόνο όταν φθάσει στο προβλεπόμενο όριο ηλικίας ή συμπληρώσει κάποια θεσμοθετημένα χρόνια στην «κορυφή» της ηγεσίας. Ηλικία 55 ετών για τους υπαξιωματικούς, 58 ή 60 για τους αξιωματικούς και 62 για τους Αρχηγούς, είναι ένα λογικό όριο που δίνει το χρόνο σε όλους να υλοποιήσουν μια ασφαλή καριέρα χωρίς ανασφάλεια, εξαρτήσεις και εμπλοκές. Η κορυφή της Στρατιωτικής Ηγεσίας έχει συγκεκριμένο χρόνο παραμονής στη θέση τους (3 ή 4 χρόνια) μετά την οποία αποστρατεύονται τιμητικά και αυτεπάγγελα, εφόσον βέβαια δεν προαχθούν στον επόμενο βαθμό ή στο επόμενο επίπεδο διοικήσεως. Φυσικά οι ετήσιες αξιολογήσεις όλων των στελεχών παραμένουν, η αποπομπή από τις ΕΔ υπό μορφή ποινής για παραβάσεις του νόμου, του ήθους των ΕΔ ή των ελαχίστων παραδεκτών επιπέδων αποδόσεως συνεχίζει να ισχύει, όπως πάντα με νόμιμες προβλεπόμενες συνταγματικές διαδικασίες όπως συμβαίνει σε κάθε Κράτος Δικαίου. Όλες οι θέσεις Διοικήσεως και Ευθύνης είναι υποχρεωτικά τουλάχιστον διετείς με δυνατότητα παρατάσεως, για να διασφαλιστεί η πρόοδος και η αποτελεσματικότητα. Κανένας δεν περισσεύει ξαφνικά στις ΕΔ.

Στο παρελθόν μέσα στη τελευταία δεκαετία, οι προτάσεις αυτές ξαναέγιναν από τις στρατιωτικές ηγεσίες περισσότερες από μια φορές, χωρίς όμως αποδοχή και υποστήριξη για διάφορους λόγους. Ίσως τώρα να ήρθε πλέον η ώρα να φέρουμε τις ΕΔ δυνάμεις στον 21ο αιώνα, να αποκαταστήσουμε την πραγματική κανονικότητα και τη σχέση κόστους- αποτελεσματικότητας, να δούμε επιτέλους τις επενδύσεις μας στο ανθρώπινο δυναμικό των ΕΔ να αποδίδουν στο μέγιστο, και κυρίως να δείξουμε στους ανθρώπους αυτούς που υπηρετούν πιστοί στον όρκο τους την πατρίδα για δεκαετίες, τον έμπρακτο σεβασμό που τους αξίζει.